

[Christmas Møller.]

Ordfører i Landstinget ikke kunde være til Stede i et Par Møder. Da vi i Folketinget fik dette at vide, søgte vore Udvalgsmedlemmer at faa fat i det Forslag, som forelaa, og som der hurtigt skulde tages Stilling til. Det nægtedes os pure.

Jeg vil endvidere sige, at hele Ministerens Tale maa enten være urigtig, eller ogsaa maa Landstingsmand Pastor Nedergaards Ord være urigtige, naar han skriver — jeg beder om Tilladelse til at anføre et kort Citat fra „Kristeligt Dagblad“ den 10. Maj —:

„Men der kom en Dag, da der forelaa et Tilbud, som syntes at være antageligt. I Løbet af en Time maatte der tages en Beslutning.“

Det er en af dem, der har stemt for Lovforslaget i Landstinget, som siger, at dette var Stillingen. Straks da vi fik at vide, at dette Lovforslag kom, søgte vi at faa et Eksemplar, saaledes at vi kunde gaa ind i Arbejdet. Dette nægtedes os pure.

Saa vil jeg gerne sige til Undervisningsministeren, at hvis man ønsker at fortsætte med den Maade og den Tone, som Undervisningsministeren her tillod sig, lad os saa for det første faa at vide, hvor meget Undervisningsministeren udenfor sit eget snævre Omraade ved om Sagerne paa dette Tidspunkt af Samlingen; man har et levende Indtryk af, at Undervisningsministeren, naar han jager ind i Salen, ikke aner, hvad han stemmer om.

Jeg siger til Undervisningsministeren: Hvis man ønsker en saadan Form, hvis man fra Kulturens Minister ønsker at anvende saadanne Midler, maa man forstaa, at Tingets Arbejde maa foregaa i et ganske anderledes Tempo end det, hvori Regeringen har arbejdet den sidste Tid.

Undervisningsministeren (*Borgbjerg*):

Ja, vi kender jo Returkørselens Agitation. Det var det ærede Medlem Hr. Vesterager, der som Ordfører for det konservative Folkeparti stod op paa denne Talerstol og overfor Landstingsflertallets Forslag talte om Usømelighed og Uværdighed og Umulighed. Som man raaber i Skoven, faar man Svar, men med saglig Begrundelse fra min Side, medens det var fuldkommen luftigt fra det ærede Medlems Side.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at der var nægtet de konservative Udvalgsmedlemmer et Eksemplar. Hvis de ærede Medlemmer var mødt i Mødet i Mandags, havde de faaet alle Grundtanker i dette Forligstilbud forelagt. De var for Resten

offentliggjort flere Dage i Forvejen i saa godt som hele Pressen. De fik dem rentrykt om Torsdagen. De forlangte selv ikke mere end Frist til om Lørdagen, og de fik denne Frist. Der er ikke nægtet dem noget som helst berettiget.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der selv har været med til at lave Forlig, ved naturligvis, at der til sidst kommer et Øjeblik, hvor Støbningen skal finde Sted, hvor det ikke kan nytte at vente længere. Naar hele Forberedelsen maaske gennem mange Aar er sket, ja saa kommer — det er netop en af det politiske Livs Hemmeligheder, og det er en af Livets Hemmeligheder —, saa kommer der, efter langvarige Forberedelser, en Dag, et Øjeblik, hvor Skoven springer ud. Det kan ske paa en Nat, men saa skal man være til Stede, hvis man vil være med dertil og glæde sig derover, saa kan det ikke nytte at være fraværende og beklage sig derover. Det er netop Livets Lov, den langvarige Forberedelse, og saa det Øjeblik, da det modnes, da det bryder igennem. Da var de ærede Medlemmer borte.

Dette Lovforslag er gennem halvtredie Aar behandlet paa fuldkommen normal Maade, ganske uafhængigt af den øvrige Forligslovgivning.

Vesterager: Jeg vil overfor den højtærede Undervisningsminister paa det bestemteste protestere imod, at vi har haft god Tid til at gennemse det. Aldrig saa snart var Forslaget forelagt, en Time efter var jeg her paa Folketingets Talerstol for at gøre opmærksom paa, at vi ønskede at gennemgaa Lovforslaget og være med i Forhandlingerne, og jeg maa spørge den højtærede Undervisningsminister: Hvornaar er det for sent for Folketingets Medlemmer at begynde at tale om Lovforslag? Jeg troede ikke, det var for sent, naar det var forelagt her i Tinget. Ellers maa den højtærede Undervisningsminister jo opgive os Gade og Nummer, hvor vi skal møde til de hemmelige Forhandlinger for at være med, før det kommer her i Tinget. Her paa Folketingets Talerstol er det min Ret at tale med om Sagerne og være med i Arbejdet, og jeg har ingen som helst Forpligtelse til at møde i private Hjem og paa de Steder, hvor ellers Afgørelsen træffes. Det blev straks betydet os, da vi kom i Udvalget, at vi skulde møde næste Dag Kl. 10 med Ændringsforslag, og saa travlt havde Formanden med at faa det hele til at gaa, at han glemte at faa valgt Sekretær, indtil han indkaldte Ændringsforslag. Det var bestemt, hvordan det hele skulde være.